Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

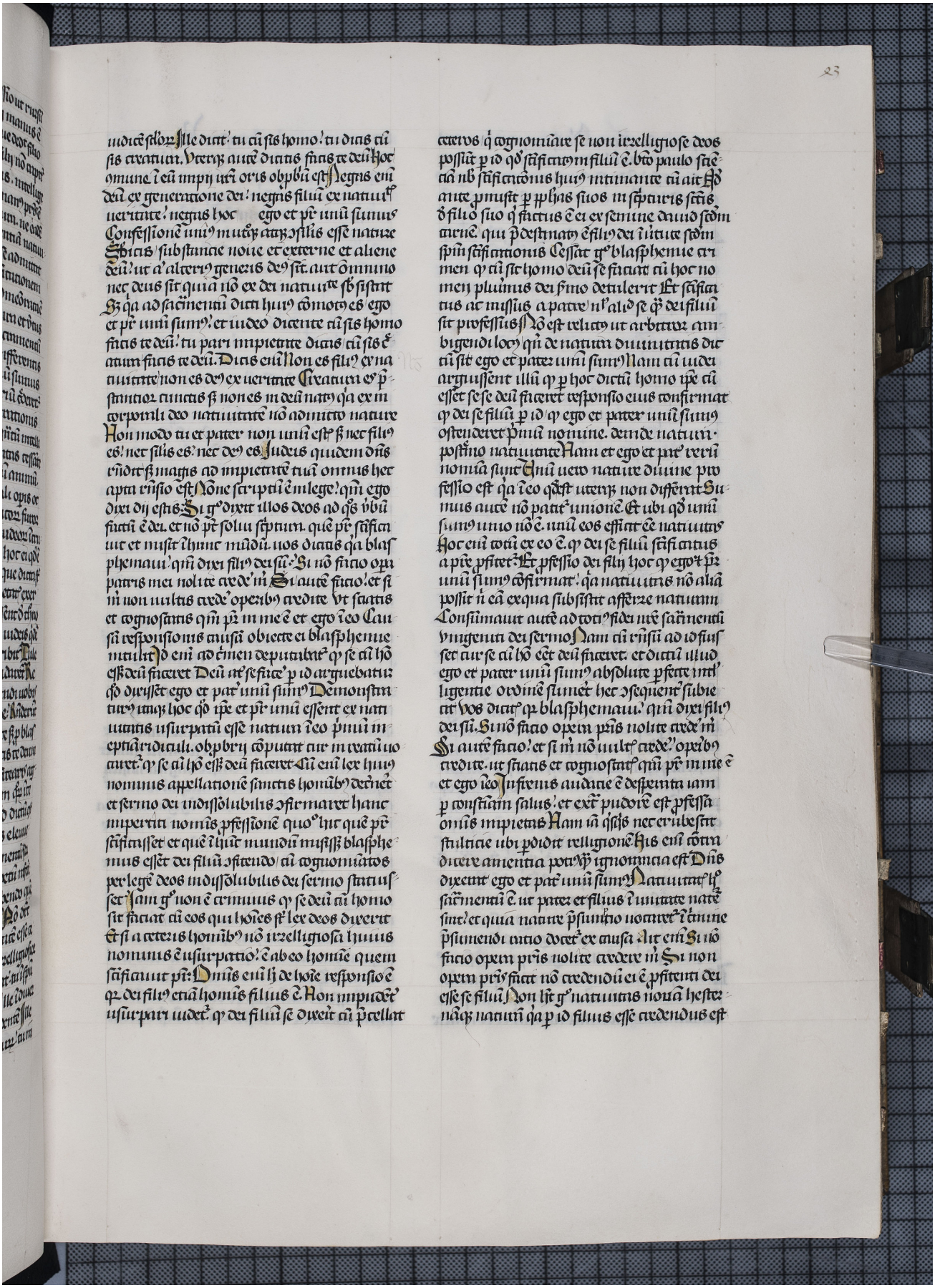

iudicē sl'ōr. Ille dicit: tu cū sis homo: tu dicis cū
sis creatum. Vterq; autē dicatur fūdis te deū. Hoc
omnino ē eū impy uri oris obprbū est. Negas enī
deū ex generatione dei: negas filiū ex natuitate
ueritate: negas hoc ego et pr̄ unū sumus
Confessione unū m uerū atq; ōfilis esse nature
Sbtia substantie nolle et externe et aliene
deū: ut a' alterū generis dēs sit. aut ōmino
nec deus sit quia nō ex dei natuitate ēsistit
Sz qa ad sacmentū dicti hui' cōmoto es ego
et pr̄ unū sum: et iudeo dicente cū sis homo
fūdis te deū: tu patri impietate dicis cū sis ē
atum fūdis te deū. Dicis enī Non es filius ex na
tuitate non es dēs ex ueritate Creatum es p̄
stantior cunctis ſz non es in deū natus qa ex in
corporali deo natuitate nō adinuenio nature
Non modo tu et pater non unū est ſz nec filius
es: nec filis es: nec dēs es. Judeis quidem dōs
rūdit ſz magis ad impietatē tuā omnis hec
aptā crisio est. Nōne scriptū ē in lege: qm̄ ego
dixi dij estis. Si g' dixit illos deos ad q̄s ūbū
factū ē dei. et nō pt̄ solū sēptum. quē pr̄ sūficm
uit et miſit ī hunc mūdū. nos dicatis qa blas
phemau: qm̄ dixi filius dei sū. Si nō facio opa
patris mei nolite credē' mi. Si autē facio: et si
mi non multis credē' operib' credite ut sciatis
et cognoscatis qm̄ pr̄ in me ē et ego ī eo Cau
sā responsionis causā obiecte ei blasphemie
maluit. Id enī ad ēmen depuatione q' se ēē nō
ēsse deū faceret Deū at' se fūte' p id arguebatur
qd diuisset ego et pat' unū sum' Demonstra
tur' unq; hoc qd ipe et pr̄ unū essent ex natu
uitatis usurpatū esse natuam ī eo p̄mū in
cptā ridiculū. obprbrij cōputat cur in ceteris no
auert' q' se ēē nō esse deū faceret. Cū enī lex hui'
nominis appellationē sanctis hominib' dederet
et sermo dei indissolubilis ofirmaret hanc
imperiti nominis pfessionē quo' hic quē pr̄
sūficiisset et quē ī hunc mūdū miſſz blasphe
mus esset dei filiū ofitendo cū cognomiātos
per legē deos indissolubilis dei sermo statuis
set. Iam g' non ē criminis q' se deū cū homo
sit faciat cū eos qui hoīes ſt̄ lex deos dicerit
et si a ceteris hominib' nō intelligiosā huius
nominis usurpatio: ē ab eo homīē quem
sūficiuit pr̄: Omnis enī hi de hoīe responsio ē
qz dei filius etiā hominis filius ē. Non impudē'
usurpari iudet' q' dei filiū se dicēt cū p̄cellat
ceteris q' cognomiāte se non intelligiose deos
possit p id qd sūficiuit in filiū ē. bēo paulo sūte
cā nb sūficiētōnis hui' intimante cū ait Id
quite pmusit p plias suos in sēpiteris sētis
de filio suo q' factus ē ei ex semine dauid sēdm
carnē. qui pdestinatus ē filius dei ī uirtute sēdm
spū sūficationis Cessat g' blasphemie cri
men q' cū sit homo deū se faciat cū hoc no
men plurimus dei filio detulerit Et sūficia
tus ac missus a patre n' aliud se q' dei filiū
sit professus. Id est relicto ut arbitrator am
bigendi loco qm̄ de natum diuinitatis dic
tū sit: ego et pater unū sum. Nam cū iudei
arguissent illū q' p hoc dictū homo ipe cū
esset se se deū faciret responsio eius confirmat
q' dei se filiū p id q' ego et pater unū sum
ostenderet pmū nomine. deinde natuim
postino natuitate Nam et ego et pat' ī ceri
nomiā sum. Unū uero natuie diuine pro
fessio est qa ī eo qādē uterq; non differt. Su
mus autē nō pat' unionē. Et ubi qd unū
sum' unio nō ē. unū eos efficit ē natuitas
Hoc enī totū ex eo ē. q' dei se filiū sūficatus
a pr̄e pfitet. Et pfessio dei filij hoc q' ego et pr̄
unū sum' cōfirmat: qa natuitatis nō aliā
possit ī eā exequa subsistit afferre natuam
Consimauit autē ad tot' fidei mē sacmentū
Vnigenitū dei sermo. Nam cū crisii ad id fus
set aut se ēē nō ēēt deū faciret. et dictū illud
ego et pater unū sum' absolute pferre intel
ligentie ordinē sumet hec osequent' subie
cit. Nos dicat' qz blasphemau: qm̄ dixi filius
dei sū. Si nō facio opera pris nolite credē' mi
Si autē facio: et si mi nō multis credē' opib'
credite. ut sciatis et cognoscat' qm̄ pr̄ in me ē
et ego ī eo. Infirmis audine ē desperata iam
p constiam salus: et exē pudorē est pfessa
omnis impietas. Nam cū ēsēs nec erubescit
stultitie ubi pdidit religionē. His enī cōtra
dicere amentia potest ignominia est. Dōs
dicerent ego et pat' unū sum' Natuitatis hi
sacmentū ē ut pater et filius ī unitate natē
sint: et quia nature pstantio nomine ī ānine
pstimendi ratio dicē' ex causa. Ait enī Si nō
facio opera pris nolite credere mi. Si non
opera pris fiat nō credendū ei ē pfiteri dei
esse se filiū. Non lit g' natuitatis nouā hester
nāq; natuā qa p id filius esse credendus est